ज़ोरदार शिंक

कहानी: एच. ई. टॉड

चित्र: वैल बिरो

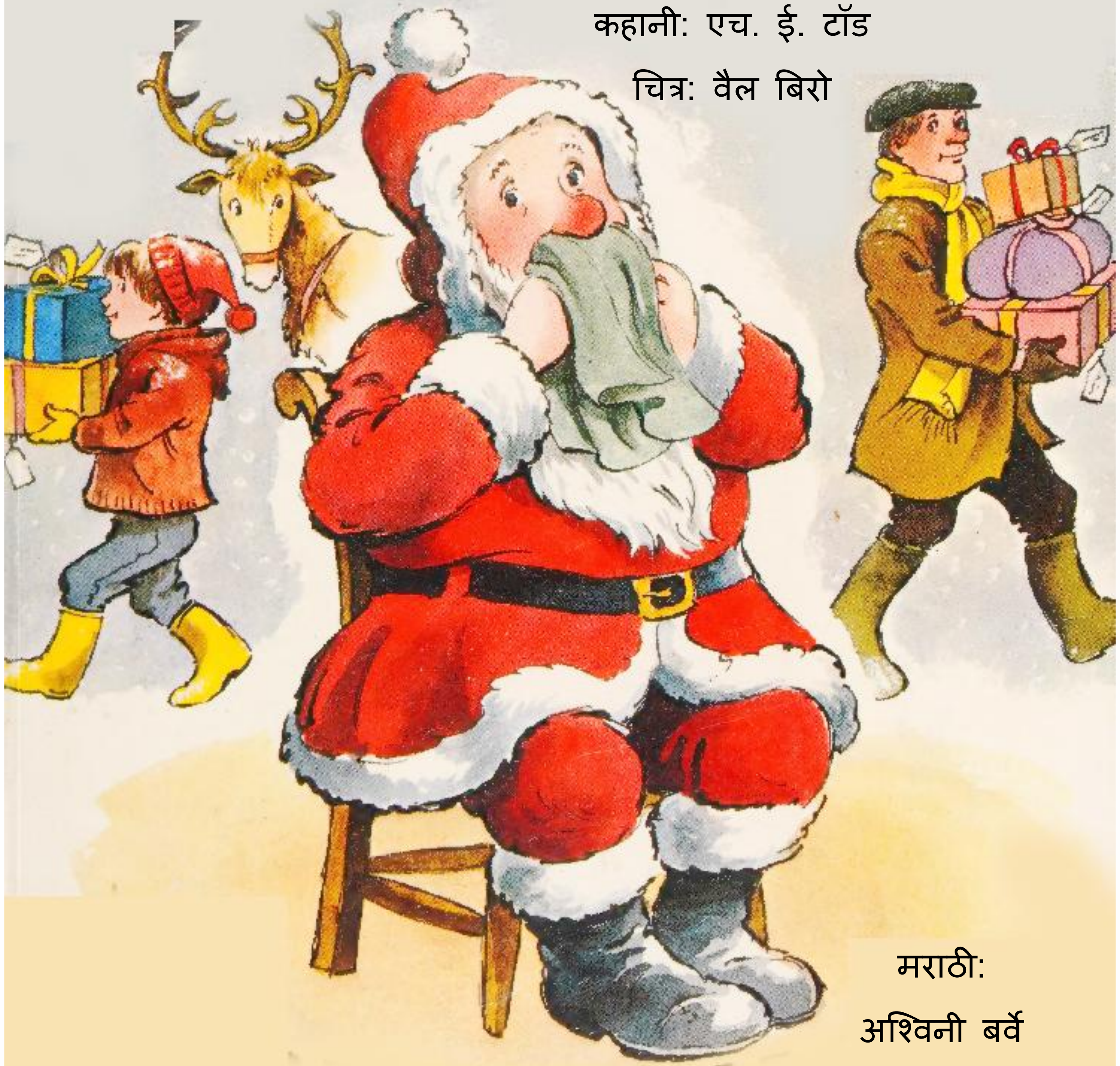

मराठी:

अश्विनी बर्वे

ज़ोरदार शिंक

कहानी: एच. ई. टॉड

चित्र: वैल बिरो

मराठी: अश्विनी बर्वे

नाताळच्या पूर्वसंध्येला मध्यरात्री बॉबी ब्रूस्टरला मोठ्याने शिंक आल्याने जाग आली - “आच्छी!“

सुरुवातीला त्याला वाटले की तो स्वप्न पाहत आहे, पण नंतर त्याला पुन्हा ते ऐकू आले - “आच्छी!"

जेव्हा त्याने त्याच्या पलंगाशेजारचा दिवा चालू केला तेव्हा त्याला खुर्चीवर एक पांढऱ्या दाढीचे वयस्कर गृहस्थ बसलेले दिसले. त्यांनी लाल कोट आणि डोक्यावर लाल टोपी घातलेली होती.

“तुम्ही कोण आहात?" बॉबीने विचारले.

“तो एक मूर्ख प्रश्न होता, नाही का?“

“मी फादर ख्रिसमस आहे," त्या माणसाने उत्तर दिले - “आच्छी!“

"खरे फादर ख्रिसमस?" बॉबीने विचारले.

"हो," ते म्हणाले.- “आच्छी!“

"तुम्हाला खूप सर्दी झाली आहे असे दिसते," बॉबी म्हणाला.

"हो, मला अजिबात बरे वाटत नाही," फादर ख्रिसमस म्हणाले - “आच्छी !“

शिंक इतकी जोरात होती की बॉबीचे पालक खोलीत आले!

बॉबीसोबत कोण आहे हे मिसेस ब्रूस्टर यांनी पाहताच त्या म्हणाल्या:

"फादर ख्रिसमस, तुम्हाला अजिबात बरे दिसत नाही.“

"आच्छी!" फादर ख्रिसमस परत शिंकले.

मग मिस्टर ब्रूस्टरने बाहेर पाहिले. खूप बर्फ पडत होता.

"तुम्ही इतक्या थंडीत अशा रात्री बाहेर जाऊ शकत नाही," ते म्हणाले.
"मग माझ्या भेटवस्तूंचे काय?" फादर क्रिसमसने विचारले."आछी!“

"तुमच्या उर्वरित भेटवस्तू आम्ही लोकांसाठी घेऊन जाऊ," मिस्टर ब्रूस्टर म्हणाले.

"तुम्हाला आता झोपावे लागेल."

मग श्रीमती ब्रूस्टर यांनी एक छान गरम पाण्याची बाटली भरली. श्री ब्रूस्टर यांनी पाहुण्यांच्या खोलीला गरम करण्यासाठी गॅसची शेकोटी पेटवली.

बॉबीने ड्रॉवर उघडला आणि त्याच्या वडिलांचा पायजमा बाहेर काढला.

मग त्यांनी फादर क्रिसमसला त्यांचे कपडे काढायला मदत केली. त्यांनी त्यांना बेडवर झोपवले.

त्यांच्या जवळ गरम पाण्याची बाटली ठेवली. त्यांना झोपवले. त्यांना उबदार ठेवण्यासाठी त्यांनी त्यांची दाढी रजाईवर ठेवली. मग ते झोपी गेले.

"आई घरीच थांबली, कारण फादर ख्रिसमस जागे झाले आणि त्यांना काही हवे असेल," मिस्टर ब्रूस्टर म्हणाले. "बॉबी, तू माझ्यासोबत ये आणि भेटवस्तू वाटण्यास मला मदत कर.

बॉबीला खूप महत्वाचे वाटले. सकाळचा दीड वाजला होता! त्याने त्याचे सर्वात उबदार कपडे घातले आणि बाहेर गेला.

बाहेर एक बारशिंगा आणि एक स्लेज उभी होती.

स्लेजच्या मागच्या बाजूला भेटवस्तूंचे पार्सल आणि लेबल्सचा ढीग होता. ते त्यांच्याकडे वळणारच होते तेवढ्यात बारशिंगाने मागे वळून विचारले, "मला सांग, तू काय करतोस?“

"आपण भेटवस्तू देणार आहोत," मिस्टर ब्रूस्टर यांनी स्पष्ट केले. "फादर ख्रिसमस सर्दी आणि तापामुळे झोपी गेले आहेत."

"मला आधीच अंदाज आला होता," हरीण म्हणाले. "तुम्हाला माहिती आहे, ते कधीकधी अजिबात ऐकत नाही. मी त्यांना सांगितले की सर्दी वाढत चालली आहे, पण ते ठाम होते. सुदैवाने त्यांचे काम जवळजवळ संपले होते, पण त्याच्याकडे सर्व लेबले लावण्यासाठी वेळ नव्हता, म्हणून जर तुम्ही पार्सलवर लेबले व्यवस्थित बांधली तर मी तुम्हाला ते कुठे ठेवायचे ते सांगेन."

ते निघाले. तो खूप हुशार रेनडिअर होता आणि त्याला कुठे जायचे हे त्याला पक्के माहित होते. मिस्टर ब्रूस्टर विचार करत होते की त्यांनी छतावर चढून चिमणीतून खाली जावे का, पण रेनडिअर म्हणाला, "नाही, बघ तुम्हाला त्याची सवय नाहीये. तू चिमणीत अडकू शकतोस. म्हणून भेटवस्तू पोर्चमध्येच ठेव."

एक क्षण काळजी वाटली. त्यांना वाटले की त्याचे लेबल संपले आहेत - पण त्यांना स्लेजमध्ये खाली पडलेले काही लेबल्स सापडले, मग त्यांनी ते पार्सलवर चिकटवले, लोकांना भेटवस्तू दिल्या आणि मग ते घरी परतले.

मग त्यांना प्रश्न पडला की त्या रेनडिअरचे काय करायचे. त्याच्या शिंगांचे शिंग खूप रुंद असल्याने तो पुढच्या दारातून आत जाऊ शकला नाही. सुदैवाने गॅरेज रिकामे होते कारण त्यांची गाडी दुरुस्तीसाठी होती, म्हणून त्यांनी काही गाद्या आणल्या आणि रेनडिअर तिथेच झोपला.

"गॅरेजचा दरवाजा थोडा उघडा ठेवूया," रेनडिअर म्हणाला, "जेणेकरून जर फादर ख्रिसमस जागे झाले आणि त्यांना बरे वाटले तर रात्री घरी परत जायचे असेल.“

तोपर्यंत अडीच वाजले होते. ते दोघेही थकले होते, म्हणून ते झोपायला गेले आणि लगेच झोपी गेले.

सकाळी जेव्हा बॉबी उठला तेव्हा तो खूप उत्साहित होता. तो ख्रिसमसचा दिवस होता! तो फादर ख्रिसमसबद्दल विचार करत होता. जेव्हा तो पाहुण्यांच्या खोलीत गेला तेव्हा बेड रिकामा होता. पण फादर ख्रिसमसने एक चिठ्ठी ठेवली होती.

प्रिय ब्रूस्टर्स,

माझ्याशी आणि माझ्या रेनडिअरशी इतक्या प्रेमाने वागल्याबद्दल धन्यवाद. मला आता खूप बरे वाटते आहे. मी उठल्यापासून एकदाही शिंकलेलो नाही. म्हणून मी घरी परत जात आहे.

तुम्हा सर्वांना नाताळच्या शुभेच्छा,

फादर नाताळकडून

प्रेम.

गोष्ट तिथेच संपत नाही. ख्रिसमसच्या सकाळी ते चर्च नंतर ब्रूस्टरला आजोबांना भेटायला गेले. वाटेत त्यांना एक वृद्ध महिला भेटली.

"मेरी ख्रिसमस, मिसेस निल्सन," बॉबी म्हणाला.

"तुम्हाला एक छान ख्रिसमस भेट मिळाली का?“

"बरं, काही हरकत नाही," तिने उत्तर दिले.

"पण मला वाटत नाही की मी ते कधीही वापरेन. माझ्याकडे सिगारचा एक बॉक्स आहे!"

“ते काहीच नाही," मिस्टर हॅरिसन म्हणाले, त्यांच्या बागेच्या कुंपणावरून पाहत, "माझ्या बायकोला फुटबॉल बूटची एक जोडी मिळाली. माझ्या मुलीला रेझर मिळाला. माझ्या मुलाला परफ्यूमची बाटली मिळाली. आणि तुम्हाला माहिती आहे का मला काय मिळाले? लेस नाईटड्रेस!"

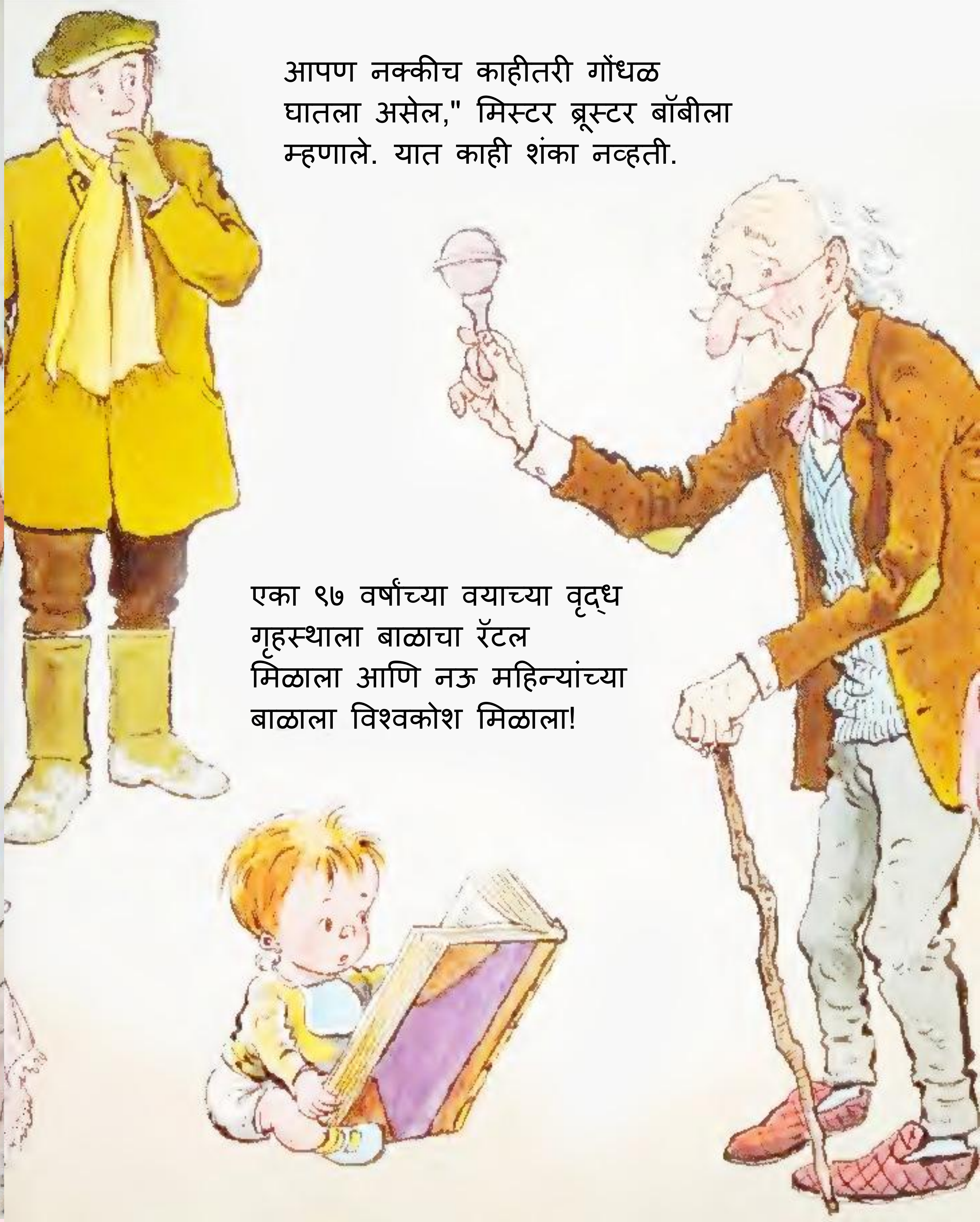

आपण नक्कीच काहीतरी गोंधळ घातला असेल," मिस्टर ब्रूस्टर बॉबीला म्हणाले. यात काही शंका नव्हती.

एका ९७ वर्षांच्या वयाच्या वृद्ध गृहस्थाला बाळाचा रॅटल मिळाला आणि नऊ महिन्यांच्या बाळाला विश्वकोश मिळाला!

त्यांना आजोबा ब्रूस्टरची काळजी वाटत होती - पण त्यांना काळजी वाटली नसावी. जेव्हा त्यांनी त्याची बेल वाजवली तेव्हा ते समोरच्या दाराशी आले आणि ओरडले, "ख्रिसमसच्या शुभेच्छा."

मला माझ्या आयुष्यातील सर्वोत्तम ख्रिसमस भेट मिळाली आहे. आत येऊन बघा."

ते ड्रॉईंग रूममध्ये गेले आणि तिथे एक इलेक्ट्रिक ट्रेन सेट होता. ज्याच्या मजल्यावर ट्रॅक होते.

"मला नेहमीच इलेक्ट्रिक ट्रेन सेट हवा होता," आजोबा ब्रूस्टर म्हणाले, "आणि आता माझ्याकडे एक आहे."मग त्यांनी स्विच दाबला आणि इंजिन आणि गाड्या ट्रॅकवरून वेगाने जाऊ लागल्या!

त्या रात्री ब्रूस्टर कुटुंबाने एक खास पार्टी ठेवली होती ज्यात त्यांनी त्यांच्या शेजाऱ्यांना आमंत्रित केले होते. ते सर्वजण आले आणि त्यांच्या ख्रिसमस भेटवस्तू घेऊन आले. सर्वांनी खूप मजा केली आणि निघण्यापूर्वी त्यांनी त्यांच्या भेटवस्तूंची देवाणघेवाण केली जेणेकरून सर्वांना त्यांना हवी असलेली भेटवस्तू मिळेल.

सुदैवाने एका मुलाला ती चमकणारी टॉर्च सापडली जी मूळतः आजोबा ब्रूस्टरसाठी होती, त्यामुळे आजोबा त्यांची इलेक्ट्रिक ट्रेन ठेवू शकले.

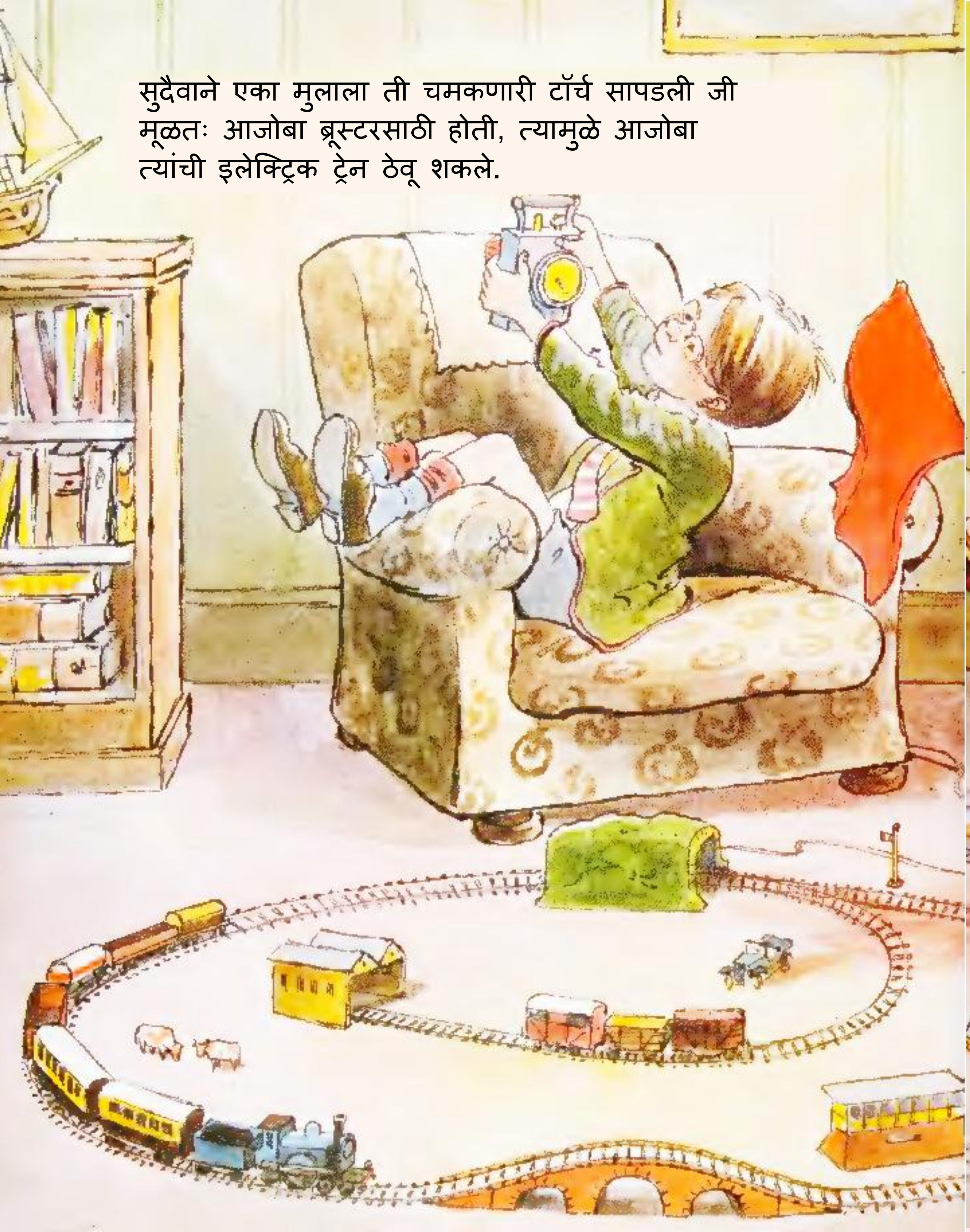

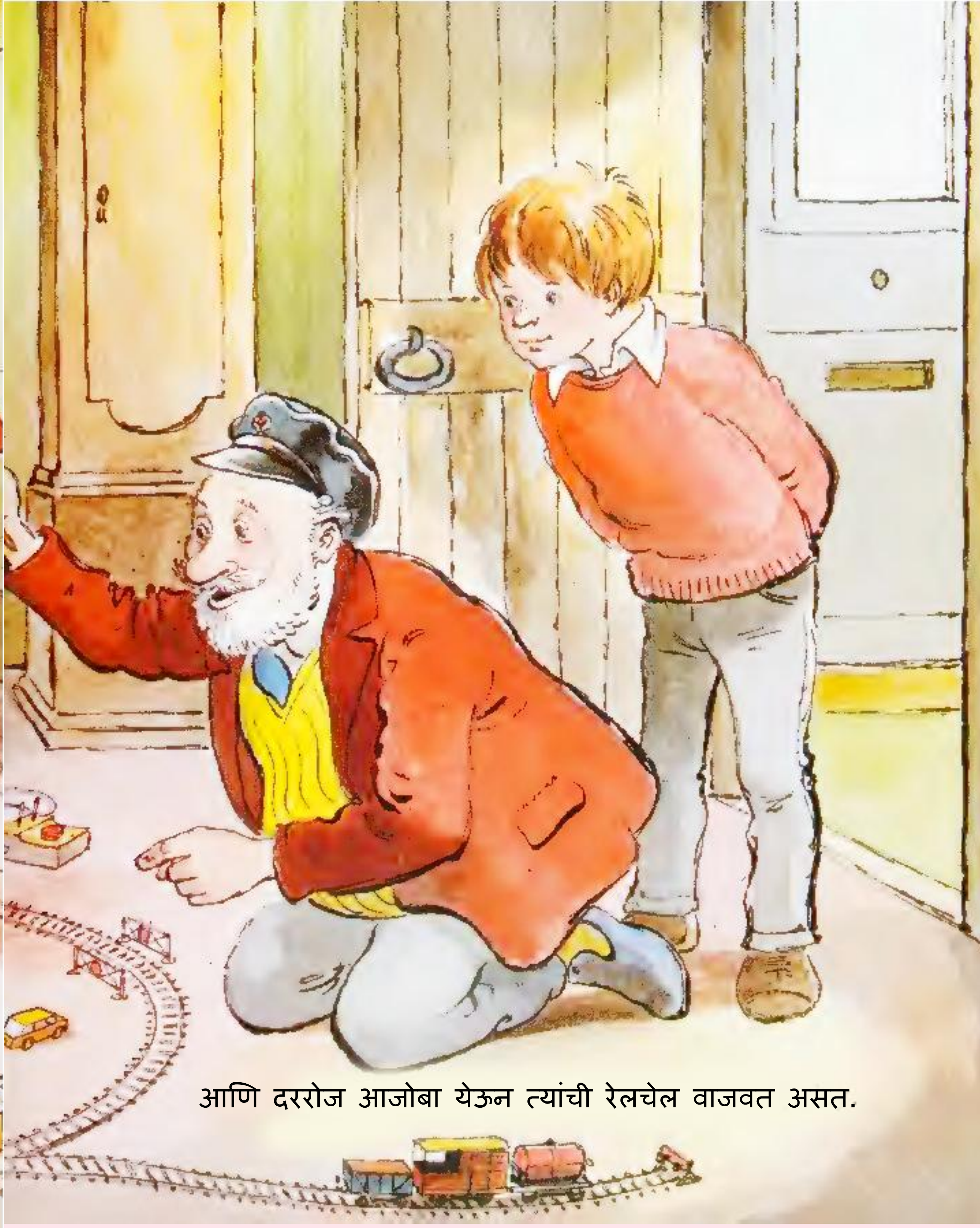

आणि दररोज आजोबा येऊन त्यांची रेलचेल वाजवत असत.

British Library Cataloguing in Publication Data
Todd, H.E.